

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1010/2023
04.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бате Цветковића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Ђуровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр 265/22 од 12.04.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 108/23 од 10.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 04.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Ђуровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр 265/22 од 12.04.2023. године и Вишег суда у Чачку Кж1 108/23 од 10.07.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр 265/22 од 12.04.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да на име трошкова кривичног поступка насталих у Основном јавном тужилаштву у Чачку на име вештачења исплати износ од 21.070,00 динара и то на рачун буџета РС, да на име трошкова кривичног поступка – на име заступања оштећене од стране пуномоћника адвоката Зорице Марковић исплати оштећеној ББ плати износ од 68.250,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка-на име вештачења, исплати суду износ од 12.000,00 динара, као и на име паушала износ од 4.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом оштећена ББ је за остваривање имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 108/23 од 10.07.2023. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужилаштва у Чачку преиначена је пресуда Основног суда у Чачку К бр 265/22 од 12.04.2023. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Чачку окривљеног АА, који је првостепеном пресудом оглашен кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 5 месеци, коју ће окривљени издржати по правноснажности пресуде, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Ђуровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, али пред другим већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи, да је за постојање кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ потребан одређени континуитет насиља, односно да насиље има одређену дужину, интензитет, да буде једнострано, са стране једног партнера према другом, а да у конкретној ситуацији из изјаве саме оштећене ББ, налаза вештака неуропсихијатра и извештаја Центра за социјални рад произилази да је критични догађај први инцидент између супружника, при чему је свађу испровоцирала оштећена, а да је суд накнадне догађаје (после 5/6.10.2021. године) представио као континуитет.

Одредбом члана 194. став 1. КЗ, прописано је да ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице казниће се затвором од 3 месеца до 3 године.

Одредбом члана 112. став 30. КЗ, прописано је да кад је радња кривичног дела одређена трајним глаголом сматра се да је дело учињено, ако је радња извршена једном или више пута.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљени АА у време и на месту ближе описаном у изреци, „применом насиља, претњом да ће напасти на живот и тело, дрским и безобзирним понашањем, угрозио спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице, супруге оштећене ББ, на тај начин што је након доласка кући ушао у дневну собу где се налазила оштећена и на њено питање где се налази њихово друго возило одговорио: „Шта то тебе занима, ти се разводиш, немаш право да питаш“, након чега је искључио телевизор који је оштећена гледала, исчупао каблове од телевизора и угасио светло у дневној соби говорећи оштећеној да она нема паре све то да плати, а када је оштећена рекла да ће позвати полицију, узео је њен мобилни телефон и отишао у спаваћу собу, па је оштећена кренула за њим у намери да врати телефон, када је окривљени ухватио за обе руке и одгурнуо, тако да је пала између француског лежаја и радијатора ударивши теменом главе у под и док је покушавала да устане окривљени јој је пришао, ухватио је рукама за обе ноге и јако ширио ноге, због чега је оштећена осетила јак бол, па је запомагала, а кад је успела да устане и кренула да изађе напоље видела је да окривљени закључао врата куће и узео кључ, због чега је поново побегла у дневну собу где је окривљени стигао, ухватио је за косу и гурнуо тако да је пала на под и док се налазила у лежећем положају задао јој ударац ногом у пределу десног кука, а када је успела да устане кренула је према вратима терасе у намери да побегне из куће, а окривљени је поново стигао и упутио претњу: „Бежи, бежи, нећеш побећи, убићу те, нећеш стићи да се разведеш“, па је тада ухватио за косу и главом јој ударио о стакло на вратима терасе, а када је оштећена успела да побегне на други крај дневне собе, окривљени је скочио на угаону гарнитуру, једном руком је оштећену ухватио за косу, а отвореном шаком друге руке задавао јој више удараца у пределу темена главе говорећи јој да ће тако да је бије, јер се ту ништа не види, на који начин јој је нанео лаке телесне повреде, ближе описане у изреци те пресуде, након чега је оштећена успела да побегне из куће, док је окривљени говорио: „Бежи, бежи, нећеш побећи“.

Радња извршења кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ, дефинисана је последицом (последична радња извршења) и одређена је трајним глаголом, па се у смислу одредбе члана 112. став 30. КЗ сматра да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута, при чему радња извршења кривичног дела садржајно може бити различита, али се мора тумачити у контексту начина извршења кривичног дела. По налажењу Врховног суда кривично дело насиље у породици из члана 194. КЗ може постојати и онда када је радња извршења предузета само једном, уколико је објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања пасивног објекта – оштећеног, као што је у конкретној ситуацији случај.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев, произилази да је окривљени критичном приликом применио насиље, да је претио да ће напасти на живот и тело оштећене, да је дрским и безобзирним понашањем угрозио спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице – супруге и у његовим радњама стичу се сви битни елементи кривичног дела за које је у овом кривичном

поступку оглашен кривим, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се на наведени начин указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у уводу захтева као разлог подношења истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, међутим како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведена повреда закона састоји, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да је у овом кривичном поступку медицинска документација контрадикторна, да је требало обавити вештачење од стране специјалисте за судску медицину ради разјашњења механизма настанка повреда и да је налаз вештака ортопеда непотпун, јер не садржи изјашњење о старости повреда оштећене, на који начин се захтевом указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), које у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је поднети захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен.

Записничар-саветник
Татјана Миленковић, с. р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић